

rokem, že více osob vniklo do domu ve vzájemném dorozumění za účelem rušení vyučování. Zjištěná stěžovatelova činnost naplňuje tedy skutkovou podstatu rušení míru domovního dle druhé věty §u 83 tr. zák. Třebaže tedy stěžovatelova činnost nalézacím soudem nesprávně byla podřaděna skutkové podstatě rušení míru pozemního dle první věty §u 83 tr. zák., nestala se stěžovateli odsuzujícím výrokem újma, ježto oba zločiny, uvedené v témže §u tr. zák. stíženy jsou dle §u 84 tr. zák. týmže trestem.

Čís. 1110.

Trestní zodpovědnost (§ 335 tr. zák.) toho, kdo nejsa odborníkem, boural neopatrně zdivo.

(Rozh. ze dne 12. února 1923, Kr I 2/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. října 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života dle §u 335 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti čís. 9 a) a 10 (správně jen 9 a) §u 281 tr. ř. Dovojuje, že zjištěná činnost obžalovaného, že totiž jako rolník, nemaje odborného vzdělání a zkušenosti stavitelské, podnikl bourání domku, tedy práci, příslušející toliko staviteli, nenaplňuje ještě skutkové podstaty přečinu dle §u 335 tr. zák., není-li prokázáno, že zavinil smrtelný úraz dělníka Antonína Š-a svou neopatrností. Takového zavinění mu prý přičítati nelze, ježto prý si počínal při bourání nanejvýš opatrně, ustanoviv dělníka F-a dozorcem za tím účelem, aby se nikdo cizí ke stavení nepřiblížil, a ujistiv se dříve, než dal kus zdi strhnouti, jeho prohlášením, že na nebezpečném místě nikoho není. Avšak stížnost přehlíží, že rozsudek zjišťuje, že bezpečnostní opatření obžalovaného byla nedostatečná. Jeho zavinění záleží jednak v tom, že neodbourával zdi po malých částech, jak by byl učinil opatrný stavitel, nýbrž že dal strhnouti větší kus zdiva najednou, jednak že neučinil opatření, která by každý úraz předem vyloučila; dle posudku znalce může takové opatření učiniti odborník; neměl-li obžalovaný sám potřebných odborných znalostí, bylo na něm, aby použil při práci, již svou povahou nebezpečné, pomoci neb aspoň rady stavitele, který by byl nebezpečí, při každém bourání zdiva hrozící, vytušil a vhodnými opatřeními zamezil. Dle znalce posudku by bylo nedošlo k smrtelnému úrazu dělníka Š-a, kdyby byl obžalovaný prováděl bourání opatrně a vedl si při něm odborně. Toho však neučinil, nýbrž naopak počínal si nerozvážně a neopatrně, a tím zavinil sesutí zdi a podražení trámce, podpírajícího střechu i nastavší smrtelný úraz. Stížnost má pravdu v tom, že by pouhé provádění práce bouřací bez pomoci stavitele bylo jen přestupkem sta-

vebního řádu. V tomto případě jest však zjištěno více, totiž zaviněné jednání obžalovaného, smrtelný úraz Š-ův a příčinná spojitost mezi oběma, tudíž všechny náležitosti skutkové podstaty přečinu §u 335 tr. zák.

Čís. 1111.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

I jednání zlodějské může v dalším postupu přičítati se předpisům lichevního zákona. Hlediska, jež jsou tu rozhodna pro posouzení přiměřenosti ceny.

K pojmu pletich.

(Rozh. ze dne 12. února 1923, Kr I 20/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Chebu ze dne 5. listopadu 1921, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem §u 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. a přestupkem §u 7 (1) téhož zákona.

Důvody:

Stížnost snaží se doličiti, že zjištěná činnost stěžovatelky, odcizení látek, směňování látek za mouku a prodávání mouky po 14 až 16, pokud se týče po 10 K za jeden kg, je vyčerpána skutkovou podstatou zločinu krádeže a že nemůže býti stíháno a trestáno totéž jednání dvakráte. Než stížnost jest na omylu. Krádež byla odejmutím látek z cizího držení právně a hospodářsky dokonána. Co stěžovatelka po nabytí látek s nimi předsevzala a později s moukou, za látku vyměněnou, vykročilo ze skutkové podstaty krádeže a tvořilo nový skutkový základ, který dlužno s hlediska trestního práva hodnotiti samostatně. Krádež porušila právní předpisy o neporušitelnosti majetku; další činnost stěžovatelky porušila předpisy zákona o válečné lichvě, které čelí rušivému působení mimořádných poměrů válkou vyvolaných na stejnoměrné a levné zásobování obyvatelstva předměty potřeby. Prodej odcizených látek byl by ovšem s hlediska trestního práva býval bezvýznamným, ježto zákon o válečné lichvě jím dotčen nebyl; bezprávná záměna látek a bezprávný prodej vyměněné mouky za ceny vyšší než úředně stanovené přičily se však zákazu pletich, způsobilých stupňovati cenu předmětu; prodáváním pak mouky za ceny zřejmě přemrštěné bylo využito mimořádných poměrů válkou vyvolaných. Krádež, trestné pletichy a předražování (v užším slova smyslu) mají tedy zcela samostatné, na sobě nezávislé skutkové podstaty a mohou proto vedle sebe obstáti, obzvláště, nekryje-li se, jak doličeno, skutkový děj krádeže se skutkovým dějem pletich a předražování. Rovněž pochybeny jsou vývody, jimiž stížnost s hlediska čís. 9 lit. a) §u 281 tr. ř. dokazuje, že činnost stěžovatelky nezakládá skutkových podstat trestných pletich a předražování dle §u 7 zákona o válečné lichvě, jelikož jednak stěžovatelka neměla prý úmyslu moukou obchodovati a výměna mouky nemohla prý na cenu mouky účin-